

1)

bergen zijn met jou mooi
rivieren stromen als jij er bent
zonder jou zijn bergen maar onrustige gedachten
rivieren, droge handen
vlaktes, verstoorde dromen

met jou versta ik de vogels
elk blad wordt een gedicht
met jou begrijp ik de zee
omarm ik de wolken
heb ik een raam voor alle muren
een vuur voor alle herfstten

watervallen zijn met jou moedig
de zee is met jou de zee

zonder jou is niets mooi
met jou, ook het niets is mooi
ook leeg is mooi
nergens zijn, niets doen, geen morgen hebben

bij jou zijn is geen reis
bij jou zijn is blijven
je bent het blijven
hier en nu
je bent geen reis
je bent verblijven

2)

in welke taal zal ik je woorden geven
zodat we elkaar opnieuw kunnen vinden
in welke blik, welke stilte
gaan we elkaar weer verstaan?

in welke regel moet ik het stotteren van de zon uitleggen
laag na laag, wolk na wolk
als we van elkaar slechts schaduwen herkennen

in welke taal kan ik je omarmen
zodat je blijft
in welke taal moet ik de zee oproepen, naar de bladeren luisteren
in de spiegels van rivieren
of met de oren van rotsen?

zie je, om begrepen te worden
heb ik mijn taal achter de bergen gelaten
mijn accent aan de golven geknoopt
de taal van bomen en wolken geleerd
de taal van treinen en seconden

en mijn taal klopt sterker dan mijn hart
grijpt vaster dan mijn handen
gaat verder dan mijn voeten
en brengt jou dichterbij